بلیت سینماهای سراسر کشور همزمان با روز ملی سینما نیم بها خواهد بود. غلامرضا فرجی سخنگوی شورای صنفی نمایش به ایسنا گفت: بلیت سینماهای سراسر کشور روز یکشنبه ۲۱ شهریور ماه همزمان با روز ملی سینما و شب عید قربان نیم بها خواهد بود. به گفته وی این تخفیف شامل تمام سئانس‌های نمایش همه فیلم‌های در حال اکران در سینماهای کشور در روز ملی سینما می‌شود.

امروز نیم بها
فیلم ببینید

یادداشت

احمد صبریان
sabrian@khorasannews.com

سینما! روزت مبارک

چند سالی است سینما برای خودش در سال شمار ایرانی ها، جایی باز کرده است. روزی که مسئولان و سیاست گذاران سنگ سینما را به سینه می‌زنند. یا بالایش می برند و به عرش می رسانندش یا از آسمان هفتم چنان به پایین می کشندش که آدم دلش می گیرد برای این همه مظلومیت. سینمایی که تجربه این همه سال های رفته، نشان داده با وجود همه دشواری ها، آهسته اما پیوسته هم چنان روزگار می گذراند. در این گذر نیز بارها پرچم ایران به افتخار حضور در خشان همین سینما، در جشنواره های سینمایی جهان به اهتزاز درآمده است. سینمایی که منتقدان و مدیران جشنواره های صاحب نام جهان، اعتراف کرده اند ایران را با آن شناخته و دشمنان فرهنگ، هنر و تمدن نیز در مواجهه با مفاهیم انسانی و نابش سرتسلیم فرود آورده اند. اگر چه همین سینمای پر افتخار، گاه برای برخی ها دکان شده است. فرقی هم نمی کند، چه در ایران و چه فراسوی مرزهای این دیار کهن. چه آن ها که به نام سینما به اصطلاح فیلم می سازند و چه برخی که با به فراموشی سپردن ذات سینما، با ساخت آثاری سطحی، سخیف، مبتذل و باری به هر جهت، فقط وسوسه فتح گیشه را دارند. سال هاست از کمبود تجهیزات فنی، سیاست گذاری های سلیقه ای، مقطعی، تغییر مستمر مدیران، فیلم نامه‌های ضعیف، پایین آمدن سطح سلیقه تماشاگر، توهین به شعور مخاطب، کمبود فیلم در گونه های مختلف، ممیزی های بی ضابطه، دلسردی های خانواده سینما، جولان سینماگرنماها و... گفته ایم و گفته اند و می گویند. حرف هایی که کمتر راه به جایی برده و نتیجه داده است. امروز در حالی روز ملی سینما را جشن می گیریم که مشکلات هم چنان روی هم تلنبار شده است. سینمای کودک نداریم. کارگردانان سینمای دفاع مقدس بی انگیزه شده اند. قانون نانوشته اکران هم چنان قربانی می گیرد. انبوهی از تولیدات در انبارهای وزارت ارشاد، خاک می خورند. بازیگران پیشکسوت دلسرد شده و فضای کار ندارند. در کمتر فیلمی نشانی از سربلندی، شکوه و سرافرازی انسان ها بر پرده نقش می بندد. قهرمان های فیلم هایمان خودشان را به هر بهانه‌ای به در و دیوار می کوبند، تا به هر بهانه از تماشاگرشان لبخند گدایی کنند. البته در همین وانفسا هستند کارگردانانی که به جماعت تجارت پیشگان سینما نپیوسته اند. بازیگرانی که به هر قیمتی هنرفروشی نمی کنند و مدیرانی که تا حد توان برای اهالی سینما تلاش می کنند و... پس به احترام همین شمار اندک دلسوز و دلسوخته سینما می ایستیم و کلاه از سر برمی داریم. به پاس آن ها که حیات سینمای ملی، فرهیخته و انسانی و مخاطب مدار مرهون تفکر و اندیشه آنان است. روز ملی سینما فرصتی است برای تبریک به خانواده سینما. همه آن ها که برای تجلی یک سینمای ایرانی-اسلامی، آمیخته با فرهنگ و هنر گام برمی دارند. امروز بهانه خوبی است برای سلامی دوباره به سینما، که امسال لبخند بر لبانش گل کرده و چشم به فرداهایی روشن تر دارد! سینما! روزت مبارک.

سینما

نمایش مستندی از آقای بازیگر و نخستین لابراتوار فیلم

دو فیلم مستند «خاطرات نگاتیو» و «...و آسمان آبی» (پرتره عزت ا... انتظامی) در سالن «سینما حقیقت» مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی همزمان با روز ملی سینما نمایش داده می‌شوند. به گزارش ایرنا از روابط عمومی مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی، «خاطرات نگاتیو» به کارگردانی فرهاد ورهرام مستندی درباره آغاز به کار نخستین لابراتوار فیلم تا تعطیلی آخرین و مهم‌ترین آن ها، از طریق بررسی تاریخی سینمای ایران است. «...و آسمان آبی» ساخته «غزاله سلطانی» هم مستند- پرتره‌ای از استاد «عزت ا... انتظامی» آقای بازیگر سینمای ایران است. پس از نمایش این دو فیلم مستند، جلسه نقد و بررسی آنها با حضور فرهاد ورهرام و غزاله سلطانی (کارگردانان)، نیما عباسپور (فیلمساز و منتقد میهمان) و ناصر صفاریان (کارشناس- مجری) برگزار خواهد شد. علاقه‌مندان برای تماشای این فیلم و شرکت در جلسه نقد و بررسی آن می‌توانند از ساعت ۱۷ عصر یکشنبه (۲۱ شهریور ماه) به سالن «سینما حقیقت» واقع در خیابان سهروردی شمالی، میدان شهید قندی، شماره ۱۵، مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی مراجعه کنند. روز ملی سینما در ۲۱ شهریور سال ۱۳۷۹، همزمان با چهارمین جشن بزرگ سینمای ایران و یکصدمین سال ورود سینما به ایران در تقویم جای گرفت و هر سال جشن خانه سینما در این روز برگزار می‌شود.

چرا ناصر تقوایی فیلم نمی‌سازد؟

از دست مزاحمان گوشی تلفن را برنمی دارد و روزی نیست که تهیه کننده‌ای زنگ نزند و دعوت به فیلم‌ساختن نکند یا مطبوعاتی ها تقاضای مصاحبه نداشته باشند. «من توی خانه‌ام نشسته‌ام از سینما هم خبر ندارم. نمی خواهم داشته باشم. تا روزی که خودم تهیه کننده فیلمم نباشم، فیلم نخواهم ساخت. من اشاره کنم، دوستانم میلیاردها تومان پول برایم می‌آورند وقتی تو ندانی آخر چه بر سر فیلمت می‌آید، بهتر است اصلا نسازی.» همسرش، مرضیه وفامهر، همان طور که مشغول آماده‌سازی شربت خنک است، می گوید: «هشت ماه است که ناصر به درخواست آقای ایوبی، برایش فیلم‌نامه فرستاده. هروقت زنگ می‌زند جواب می‌دهد که هنوز وقت نکرده‌ام بخوانم. چه کاری مهم‌تر از خواندن فیلم‌نامه کسی است که به گردن سینمای ایران حق دارد؟ شایع می کنند که تقوایی نمی خواهد فیلم بسازد. که خبر دارد که او همین اواخر با یک تهیه کننده وارد مذاکره شده و منتظر تأیید فیلم‌نامه است؟ ولی به نظر من عده‌ای نمی خواهند دیگر ناصر فیلم بسازد چون فکر می کنند جای نور چشمی ها تنگ می‌شود.» ناصر اورا آرام می کند و می گوید: «هنوز امیدوارم. کدام فیلمساز را سراغ داری که نخواهد فیلم بسازد؟ این حرفه ماست. این عشق ماست. ولی تحت هر شرایطی هم فیلم نمی‌سازم. آن قدر ساخته‌ام که دینی به گردن فرهنگ و هنر این مملکت نداشته باشم». در آستانه روز ملی سینما نمی خواهی به دوستدارانت خبر خوشحال کننده‌ای بدهی؟ مثلا این که به‌زودی فیلمی را شروع خواهی کرد؟ «ماروز ملی همه چیز داریم. از جمله روز ملی سینما. من این گوشه نشسته‌ام و کاری به سینما ندارم در حال حاضر اصلا دوست ندارم فیلم بسازم. کسی را نمی‌توان مجبور به کاری کرد که دوست ندارد. جوفعلی، سینمایی نیست. اصلا تکلیف سینما و فرهنگ و هنر در این مملکت روشن نیست. ده‌ها مدعی دارد. هر کس به خودش اجازه می‌دهد در امور فرهنگی و هنری دخالت کند. تکلیف روشن نیست. ما با کی طرفیم. من خیلی سال است که به محبوبیت رسیده‌ام و این را می‌دانم. همین که برای کسب درآمد تحت هر شرایطی فیلم نمی‌سازم، باعث این محبوبیت شده است. من هرگز حاضر نیستم به سینمای ایران لطمه وارد کنم که سالی یا دو سالی یک فیلم بسازم. یا لااقل بلد نیستم فیلم یک بار مصرف بسازم. چند تا از فیلم‌های امروزی را می‌شود دو بار تحمل کنی؟ بعد هم اینکه شندر غاز پول می‌دهند و می‌خواهند در تمام جزئیات فیلم دخالت کنند. من نمی خواهم خارج از شرایط قانونی کار کنم و گرنه از همین فردا می‌توانم بدون پروانه ساخت فیلمم را شروع کنم. (آفتاب)

نمایشگاه عکس برای روز ملی سینما

به مناسبت روز ملی سینما نمایشگاه عکس های سینمایی، با آثاری از ۲۹ عکاس سینما در فرهنگسرای ارسباران برگزار شد. به گزارش خبرآنلاین، روز جمعه ۱۹ شهریور ماه ۴۶ عکس در فرهنگسرای ارسباران به نمایش گذاشته شد. اسامی عکاسان حاضر در این نمایشگاه عبارت است از: شهاب‌الدین عادل، علی نیک‌رفتار، حافظ احمدی، محمد فوقانی، اردشیر شلیله، مجید خمسه، کوروش پیرو، مهدی دلخواسته، حسن شجاعی، سحاب زری‌باف، امید صالحی، آرزو اتحاد، صبا سیاهپوش، حسن غفاری، مهرداد امینی، ایران انتظام، زهرا مصفا، سیامک قدکچیان، بهرنگ دزفولی‌زاده، سید عبدالحسین نواب موسوی، مسعود اشتری، آرش صادقی، نیما آقاکریمی، المیرا مقدم، حبیب مجیدی، حمیدرضا کشانی، مژده مرادی، سمیه جعفری، مریم تختکشیان. به مناسبت «روز ملی سینما» نمایشگاه عکس‌های سینمایی با آثاری از عکاسان سینما در فرهنگسرای ارسباران تا ۲۹ شهریور ماه هر روز از ساعت ۱۰ تا ۲۰ میزبان علاقه‌مندان خواهد بود.

ایوبی سنگ صبور انتظامی، نصیریان و کشاورز شد

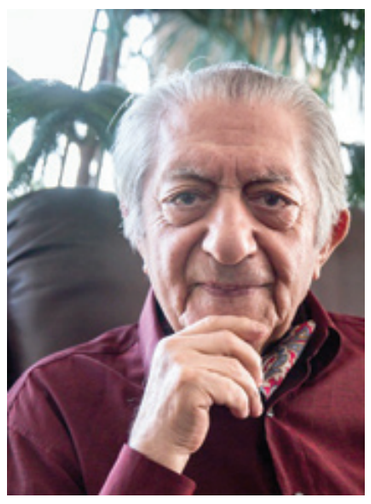

رئیس سازمان سینمایی، محمد حیدری رییس موزه سینما و دبیر جشنواره فجر و کیومرث پوراحمد در آستانه روز ملی سینما به دیدار خانواده زنده یاد داوود رشیدی، عزت ا... انتظامی، علی نصیریان و محمد علی کشاورز پیشکسوت بازیگری رفت. به گزارش مهر، ایوبی در این دیدار پای صحبت این پیشکسوتان عرصه بازیگری نشست و همکلامشان شد.

■ **خاطره گویی در خانه داوود رشیدی**

احترام برومند همسر زنده یاد رشیدی بیان کرد: داوود رشیدی انسان سختکوشی بود و تا آخرین لحظه عمرش حتی یک روز هم استراحت نکرد. خوشحالم از اینکه مردم، هنرمندان و مسئولان قدر او را می‌دانستند و همیشه نسبت به ما لطف و محبت داشتند. ایوبی به دیدار اخیر خود با داوود رشیدی اشاره کرد و خاطرات خواندن شعری به زبان فرانسه را یادآور شد. همچنین کیومرث پوراحمد به بیان خاطرات همکاری با این هنرمند پرداخت و به نقش داوود رشیدی در فیلم‌های علی حاتمی اشاره کرد.

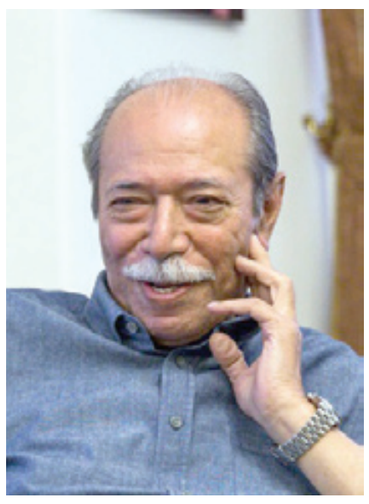

■ **پرسش‌های آنتونی کوئین در ایران**

محمد علی کشاورز گفت: خوشبختانه با حضور مسئولان متعهد، سینما الان به سمت خوبی پیش می‌رود و من متاسفم که عده‌ای از جوانان فعالیت در خارج از کشور را انتخاب کرده‌اند. کسانی که این مسیر را برای خودشان برگزیده‌اند واقعا تا کنون چه خروجی داشته‌اند؟ یک هنرمند ایرانی اول باید سرزمین خودش را بشناسد و زندگی، روابط و آدم‌های کرد، لر، ترک و بلوچ را لمس کند. من واقعاً خوشحالم از اینکه افرادی چون عباس کیارستمی و اصغر فرهادی افتخار مملکتشان شده‌اند. کشاورز با اشاره به حضور آنتونی کوئین در ایران بیان کرد: وقتی او به کشور ما آمد، ما با هم ملاقات کردیم و او سوال‌های زیادی از کشور ما داشت. ما بعد از این دیگر سینماگران نجیبی مثل علی حاتمی و اکبر خواجویی که با آثارشان ایران را به دنیا معرفی کردند، نخواهیم داشت. امیدوارم جوانان هم راه این هنرمندان را پیش گیرند.

■ **کم لطفی در حق جوانان**

علی نصیریان گفت: مسئولان دولتی باید نگاه حمایتی و نظارت را با هم داشته باشند اما متاسفانه این نگاه حمایتی این روزها حذف شده و فقط نگاه نظارتی پابرجا مانده است در سینما هم حمایت‌ها بیشتر ایدئولوژیک است و از هر فیلمی پشتیبانی نمی‌شود. به نظر من این کم لطفی در حق جوانانی است که این روزها برای هنر سینما و تئاتر زحمت می‌کشند. مگر عباس کیارستمی و اصغر فرهادی غیر از همین مردم بودند؟ اینها با استعداد و خلاقیتشان تاثیر گذار ظاهر شدند و دولت باید در کنار افتخار کردن به بناهای تاریخی، این خلاقیت‌های زنده را حمایت کند. ما در جوانی آثاری روی صحنه بردیم که از هیچ جا به ما سفارش نشده بود و با اینکه معترض‌ترین تئاترها را به نمایش می‌گذاشتیم اما مثل امروز محدودیت نداشتیم. انگ دولتی زدن این روزها باب شده است در صورتی که دولت باید از هنر حمایت مالی کند و امکانات در اختیار هنرمندان بگذارد.

به من که می‌رسند می گویند سینما بلد نیستم...

زنده‌یاد علی حاتمی: از همان زمان که نوشتن کارهای نمایشی را شروع کردم در جست وجوی زبان خاصی بودم که ویژگی های زبان ما را داشته باشد. در این جستجوپی بردم ما برای بیان مقاصدمان در بیشتر اوقات صریح حرف نمی‌زنیم. در حرفهایمان کنایه وجود دارد یا از امثال و حکم استفاده می کنیم و یا حدیثی از کتاب‌های مقدس و یا قرآن مجید می‌آوریم. این لحن حرف زدن کمی به زبان قصه‌ها شباهت دارد. چنین زبانی خلق و خوی فرهنگ مردم ماست. همه حرف‌هایی را که درباره سینمای من می‌زنند خودم می‌دانم. که این‌ها عکس‌های تخت خوش‌پوشی است و عاشق صحنه‌آرایی هستم و میزانسن بلد نیستم و پرداخت سینمایی ندارم و از این قبیل. مقصود از الگو نداشتن همین است که اگر آقای «وارن بیتی» مثلا در «دیک تریسی» کاری را می کند فورا می گویند از پرداخت و دکوپاژ کمیک استریپ استفاده کرده یا فلانی از جریان سیال ذهن بهره برده است اما به من که می‌رسند ناگهان می گویند سینما بلد نیستم و مونتاژم فلان طور است و کاسه بشقاب می چینم و... من نمی‌توانم قصه ایرانی را با الگوو پرداخت فرنگی بگویم. من هم فیلم‌های موزیکال یا درباره موسیقی در سینمای اروپا و جهان را دیده‌ام و خیلی هم زیاد دیده‌ام و با دقت هم دیده‌ام. اما همه تلاش من در این سال‌ها این بوده که به زبانی به سبکی برسم که از یک نوع قصه‌پردازی ایرانی بهره گیرد. همان طور که قصه «حسین کرد شبستری» را با «رابین هود» مقایسه نمی کنید و «هزار و یک شب» شبیه «دن کیشوت» نیست. من می کوشم به سبک و نوعی از یک روش قصه گویی و یافتن پرداختی مناسب و در خور آن روش برسم. از یک ریتم حسی تر و غریزی‌تر. دیگر در فکر این نیستم که این به زعم آقایان حرکت دارد یا ندارد، میزانسنش در مقایسه با فلان فیلم خارجی که هم من دیده ام هم آنها به درد می خورد یا نمی خورد... (پرده سینما)

کیارستمی به روایت مهرجویی

نبود کیارستمی برای سینمای ایران بزرگترین ضربه است. اما این طور نیست که سینمای ایران متوقف شود. کارهای کیارستمی چندان مورد توجه عموم مردم ایران نبود، خود فیلم‌ها هم طوری بود که سینماها زیر بارش نمی‌رفتند. کیارستمی فیلمساز خواص بود نه عوام. خودش هم می گفت فیلمی نمی‌سازد که مردم به سینما بیایند تا قلقلکشان شود، کیف کنند و همه چیز را از یاد ببرند. همه چیز از دلش می‌آمد، از حس و حالش. به کارش عشق می‌ورزید. یک آرتیست به تمام معنا بود. بدون هیچ ادا و اطوار و کینه‌توزی به همه کمک می کرد. به جوان‌ها اجازه می‌داد که دستیارش باشند، سناریوهایشان را می‌خواند و کمک می کرد که سرمایه پیدا کنند. همیشه آدم خیری بود. اصلا بخل، حسد و کینه توزی در ضمیر این آدم وجود نداشت. مهربان، خیرخواه و خوش‌مشرب. در زمان کار با عواملش خوب رفتار می کرد. حیف شد و برای رفتن خیلی زود بود. می‌توانست باشد و ادامه بدهد. همین قصد را هم داشت. می خواست ادامه بدهد و فیلم تازه‌ای بسازد. داستانش را برایم تعریف کرده بود و دنبال بازیگر می گشت. واقعا حیف انرژی و روحیه‌ای که برای کارهای خوب داشت.

نمایش همه فیلم‌های کیارستمی در کانون پرورش فکری

همزمان با روز ملی سینما؛ امروز یکشنبه ۲۱ شهریور ماه؛ همزمان در تمامی سئانس‌های سینماهای گروه «هنر و تجربه» فیلم «۷۶ دقیقه و ۱۵ ثانیه» و فیلم «روزی روزگاری در مراکش» ساخته سیف ا... صمدیان به نمایش درمی‌آید. به گزارش ایلنا؛ همچنین ۱۵ اثر عباس کیارستمی در سینما تئاتر کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان نمایش داده می‌شود. این آثار در دو سئانس بعد از ظهر روزهای ۲۴ تا ۲۸ شهریور برای همه علاقمندان هنر سینما اکران می‌شود. فیلم «نان و کوچه»، «دندان درد»، «زنگ تفریح» و «منم می‌توانم» از ساعت ۱۷ تا ۱۸ و فیلم «مسافر» از ساعت ۱۸:۳۰ تا ۲۰ روز ۲۴ شهریور به نمایش درمی‌آید. فیلم‌های «مشق شب» و «همشهری» این هنرمند شهیر ۲۵ شهریور و «خانه دوست کجاست» و دو فیلم «بزرگداشت روز معلم» و «راه حل یک» از ساعت ۱۷ تا ۱۸:۳۰ و ۱۹ تا ۲۰ روز ۲۶ شهریور در سالن سینما تئاتر کانون اکران می‌شود. فیلم‌های «دو راه حل برای یک مسئله»، «به ترتیب یا بدون ترتیب»، «همسرایان» و «اولی‌ها» از دیگر آثار کیارستمی ۲۷ شهریور در سئانس‌های ۱۷ و ۱۸:۳۰ به نمایش گذاشته می‌شود. «زندگی و دیگر هیچ» عنوان آخرین فیلمی است که ۲۸ شهریور از ساعت ۱۸ تا ۲۰ در سینما تئاتر کانون برای دوستداران این کارگردان فقید نمایش داده خواهد شد.

نمایش مستند پرتره کیارستمی در «هنر و تجربه»

گروه سینمایی «هنر و تجربه» اعلام کرد مستند پرتره عباس کیارستمی که سیف ا... صمدیان به تازگی آن را ساخته و امروز در افتتاحیه جشنواره و نیز از آن رونمایی می‌شود، همزمان با روز ملی سینما در ۲۱ شهریور ماه در همه سئانس‌های این گروه به نمایش درخواهد آمد. برای نمایش این مستند پرتره که آماده‌سازی آن به صورت فشرده و در مدت یک ماه صورت گرفته، از دو زیرنویس انگلیسی و ایتالیایی استفاده شده است، همچنین پوستر فیلم نیز توسط رضا عابدینی یکی از چهره‌های شناخته شده در حوزه تایپوگرافی با عکسی از سیف ا... صمدیان طراحی شده است. گروه «هنر و تجربه» اعلام کرده است در این روز همه سئانس‌های خود را در تهران و شهرستان‌ها به نمایش دو فیلم از سیف ا... صمدیان درباره عباس کیارستمی اختصاص خواهد داد. فیلم‌هایی که در این روز به نمایش در می‌آیند «۷۶ دقیقه و ۱۵ ثانیه با عباس کیارستمی» مستند- پرتره و «روزی روزگاری در مراکش» مستند ورکشاپ کیارستمی و مارتین اسکورسیزی هستند که پشت سر هم روی پرده خواهند رفت. صمدیان در این باره گفته است: «فرصت کمتر از یک ماه برای پذیرفتن پیشنهاد احمد کیارستمی و اصرار آلبرتو بارا مدیر جشنواره فیلم و نیز برای ساخت فیلمی با این ویژگی نه از نظر حرفه‌ای درست بود و نه من در موقعیتی بودم که از نظر عاطفی و حسی قادر به انجام چنین کاری باشم. با صبوری خانواده و طبیعتا همراهی همکاران آن هم در شرایطی که شماره تازه مجله تصویر در حال چاپ بود، مجبور به ایجاد شرایطی شبیه قرنطینه شدیم و امیدواریم نتیجه حاصل از این فیلم بتواند به من و بیننده‌های فیلم امکان ورود آهسته و بی سروصدا به دنیایی را بدهد که از تمام سروصداهای آگاهانه، شعاری و گل درشت دور باشد. درست همانند دنیای ساده و مینی مالیستی خود عباس کیارستمی!»

تک گویی ها

روز احترام به تماشاگر

کمال تبریزی: شعار جشن امسال خانه سینما مبنی بر «روز ملی سینما، روز احترام به تماشاگر» به این خاطر است که تماشاگر رکن اساسی سینماست. سینما بدون تماشاگر معنا ندارد. قلب سینما تماشاگر است و به سینما حیات می‌دهد! به همین دلیل برای سینما چیزی مهم‌تر از تماشاگر نیست. سینما برای تماشاگر است. اصلا عشق سینما تماشاگر است و عشق تماشاگر هم سینماست. سینما و تماشاگر عاشق و معشوق هم‌اند و بدون این عشق، سینمایی خلق نخواهد شد.

ظاهر فریبنده سینما

ثریا قاسمی: من و هم نسلانم با مشکلات زیاد در سینما کارمان را ادامه می‌دهیم متأسفانه گویا جایی برای پیشکسوتان وجود ندارد. این نکته را به جوانان گوشزد می کنم شاید ظاهر سینما بسیار فریبنده باشد اما بدانید که کسی برای شما آینه و قرآن نگذاشته است و قرار نیست که با عزت و احترام وارد سینما شوید و تا آخر عمر هم با عزت و احترام زندگی کنید و از حضور در سینما لذت ببرید!

«گنگ»هایی در سینما

فاطمه گودرزی: امروزه در سینمای ایران ارتباطات حرف اول و آخر را می‌زند. در سال‌هایی که من وارد سینما شدم هنر و اندیشه سینماگران باعث حضور و ماندگاری شان در سینما می‌شد. در حال حاضر «گنگ»هایی در سینما حضور دارند که اجازه نمی‌دهند هر بازیگری در سینما حضور یابد. تنها به برخی افراد خاص از آشنایان شان اجازه کار می‌دهند و به ندرت از ما دعوت می‌شود که در فیلمی ایفای نقش کنیم.

ساخت فیلم با نگاه و روحیه ایرانی

خسرو سینایی: به نظرم هر ایرانی که فیلمسازی بلد باشد و با خلاقیت فیلمی خوب بسازد، فیلم ملی ساخته است. این که بگوییم این فیلم موید سینمای ملی است، معنا ندارد. در واقع طی پنجاه سالی که در سینما کار کردم، سینما جایگاه با ارزشی در جامعه ما پیدا کرده است. یک ایرانی زمان ساخت فیلم نگاه و روحیه ایرانی دارد. مگر این که بخواهد ادا در بیاورد که بی‌شک چیز دیگری از آب در می‌آید.

به بهانه روز ملی سینما

فیلم «برای آزادی» ترمیم شد

فیلم «برای آزادی» بلندترین مستند حسین ترابی به عنوان یکی از اسناد ارزشمند از وقایع انقلاب اسلامی به مناسبت روز ملی سینما در فیلمخانه ملی ایران ترمیم و مرمت شد. به گزارش ایسنا، این فیلم مربوط به سال‌های ۵۸-۱۳۵۷ است و تاکنون نمایش داده نشده است. لادن طاهری- مدیر فیلمخانه ملی ایران- گفت: روند بازسازی و مرمت تعدادی دیگر از فیلم‌های مهم تاریخ سینمای ایران، همچنان ادامه دارد و فیلم «برای آزادی» (بلندترین فیلم مستند حسین ترابی) یکی دیگر از این فیلم‌ها است که سند ارزشمندی از وقایع روزهای انقلاب محسوب می‌شود.